

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc Charita

prosinec 2019

VÍC NEŽ TUNA VÁNOČNÍCH BALÍČKŮ. Paleta za paletou, dárek za dárkem, Khrystyna, Oleh, Jurij, Serhij, Tatjana a další... Vánoční balíčky letos čeští dárci připravili pro téměř 400 ukrajinských dětí z rodin v nouzi a z dětských domovů. Balíčky zaplnily celé nákladní auto Arcidiecézní charity Olomouc. Víc než tunu vážící zásilka vyrazila z Olomouce dál na východ v neděli 15. prosince. Více na str. 24.

Foto: Pavel Langer, Arcidiecézní charita Olomouc

obsah

Duchovní slovo:

Zamyšlení nad jesličkami s papežem Františkem.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Danuše Martinková: Charita znamená naději, že bude lépe.....4

Hospic na Svatém Kopečku:

Pan Pavel měl zakotvit. Ještě ale ten koncert.....4

Zprávy z Charit:

Hranice, Luhačovice, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....4

Humanitární pomoc:

Do Olomouce přijela návštěva z berežanské Charity.....21

Václav Kepř získal ocenění za pomoc na Ukrajině.....22

Pohádkové království ve Vrbně korunovaly dárky pro Ukrajinu.....23

Na Ukrajinu vyrazila víc než tuna vánočních balíčků.....24

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

přijměte tentokrát moje pozvání k zamyšlení nad jesličkami spolu s papežem Františkem v jeho pojednání Admirabile signum (Úžasné tajemství).

Papež připomíná, že se znázorňováním jeslíček, jak je známe o Vánocích, přišel poprvé sv. František z Assisi v r. 1223, když se při cestě z Říma zastavil v Grecciu.

Františkánské prameny podávají podrobnosti toho, co se dělo v Grecciu. Čtrnáct dní před Vánocemi František zavolal jednoho tamního muže, jménem Jan, kterého požádal, aby mu pomohl splnit jedno přání: „Chtěl bych totiž oslavit památku toho Dítěte, které se narodilo v Betlémě, a chtěl bych, pokud možno, svýma očima vidět hořkou nouzi, kterou už jako dítě muselo snášet, jak leželo v jeslích, u nichž stál vůl a osel, i jak leželo na seně.“ Když to ten dobrý muž uslyšel, spěšně na jmenovaném místě připravil všecko, jak mu světec uložil. Dne 25. prosince přišli do Greccia z různých stran bratři, muži i ženy z okolí, připravili svíce a pochodně, aby osvětili onu svatou noc. Když přišel František, všecko našel připraveno: jesle se senem, vola a oslíčka. Lidé, kteří se sešli, prožili nevýslovnou a nebyvalou radost ze znázornění scény Narození. Potom kněz na jeslích sloužil mši a ukázal spojení mezi Vtělením Božího Syna a eucharistií. Tehdy v Grecciu nebylo použito figurek, byl to živý betlém a tvořili jej ti, kdo byli přítomni (srov. FP, str. 147-148).

Tak se zrodila naše tradice. Všichni byli okolo jeskyně naplnění radostí...

Proč vzbuzují jesličky takový úžas a dojmají nás? Především proto, že ukazují Boží něhu. Stvořitel všeho se snižuje k naší neopatrnosti. Dar života, pro každého z nás tajemný, nás uchvacuje ještě víc, když vidíme, že ten, který se narodil z Marie, je zdrojem a oporou každého života. V Ježíši nám Otec daroval bratra, který nás přichází hledat, když jsme dezorientovaní a ztrácíme směr; věrného přítele, který je nám stále nablízku. Daroval nám svého Syna, který nám odpouští a pozvedá z hříchu.

Již od svého františkánského původu jsou jesličky především pozváním „cítit“ a „dotknout se“ chudoby, kterou si Boží Syn zvolil svým vtělením. A jsou také implicitní výzvou k Jeho následování

cestou pokory, chudoby a sebezřeknutí, jež vede od betlémských jeslí ke kříži. Zvou k setkání s ním a ke slitovné službě těm nejpotřebnějším bratřím a sestrám (srov. Mt 25,31-46).

Všude a jakoukoli formou vyprávějí jesličky o Boží lásce, o Bohu, který se stal děťátkem, aby nám řekl, jak blízko je každé lidské bytosti v jakékoli situaci, ve které se nachází.

»Život se zjevil« (1 Jan 1,2) – takto shrnuje apoštol Jan tajemství Vtělení. Jesličky nám ukazují, umožňují dotknout se této jedinečné a mimořádné události, která změnila běh dějin a k níž se také vztahuje náš letopočet, před Kristem a po Kristu.

Drazí bratři a sestry, jesličky jsou součástí něžného a náročného procesu předávání víry. Počínaje dětstvím a potom v každém životním období vychovávají k rozjímání o Ježíši, ke vnímání Boží lásky k nám, abychom cítili a věřili, že Bůh je s námi a my jsme s Ním, všichni jsme dcerami a syny díky onomu Dítěti, Božímu Synu a Panně Marii, a vnímáme, že v tom spočívá štěstí. Ve škole svatého Františka otevřeme srdce této jednoduché milosti a nechme, aby se z tohoto úžasu zrodila pokorná modlitba: naše „děkování“ Bohu, který s námi chtěl sdílet všechno a nenechat nás nikdy samotné.

Milí charitní spolupracovníci,

přeji vám, aby kouzlo Vánoc ve vás oživilo, popř. probudilo vděčnost za Boží lásku a něhu, se kterou k nám lidem v jesličkách Boží Syn v bezbranném dítěti přišel.

P. Bohumír

P. S. Když čteme Bibli, zjistíme, že v celém Novém zákoně není o volku a oslu u jeslí ani zmínka. Odkud se vzali? Přišli ze Starého zákona. Je to ohlas proroka Izajáše 1,3: „Vůl zná svého hospodáře a osel svého pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý.“ – U Izajáše jde o to, že i ta nemá tvář je svému hospodáři vděčná, zná jej a ví, že je v jeho péči. Jen člověk nikoli. Celá příroda jde poslušně určenou cestou, jen člověk si chodí po svém a za svým a na svého Stvořitele nedbá. Měl by si z toho vola a osla u jeslí vzít příklad.

*Tichá noc, svatá noc,
stín a mráz vřelý nás,
v hloubi srdce však
Gloria zní...*

**Požehnané svátky vánoční
a všechno dobré
do nového roku přeje**

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Danuše Martinková: Charita znamená naději, že bude lépe. A taky lásku. Ta musí být

Když Danuše Martinková nastoupila do Charity Nový Hrozenkov jako ředitelka, řekla si: nikdo, kdo bude potřebovat péči v terénu, nesmí být odmítnutý. Slib se jí zatím daří dodržet. Charitu vede už dlouhých 20 let. Letos na podzim obdržela Cenu Charity.

Jaká je Vaše původní profese?

Chtěla jsem být učitelka, ale za totality to nešlo, tak se ze mě stala vystudovaná zemědělská inženýrka. Učitelství jsem vystudovala až po revoluci, ale učila jsem jen 6 let, pak jsem se starala o nemocného dědečka, a když jsem se chtěla vrátit zpět do školy, už tam nebylo volné místo. Tehdy jsem uviděla inzerát, že se hledá ředitelka Charity Nový Hrozenkov.

Jak to tehdy v Charitě vypadalo?

Nastoupila jsem v únoru 1999, Charita tehdy fungovala sedmým rokem v polorozpadlém domečku, ve dvou kancelářích. Působilo v ní osm pečovatelek a jezdilo se do terénu ve dvou peugeotech. S pomocí okresního úřadu ještě před mým nástupem koupili starý dům a ten jsem dostala do vínku, že si s ním mám poradit. Dnes je to Dům pokojného stáří pro seniory s kapacitou 16 lůžek.

Novohrozenkovsko je specifické terénem. Je obtížné zajistit péči na samotách, v kopcích?

Je to hodně náročné. Často bývá sídlo organizací ve městě, a pak se vyjíždí nebo nevyjíždí s péčí do vesnic. My máme sídlo na vesnici. Chceme dokázat, že lidé žijí na vesnici a také tam potřebují péči. Vidíme to každý den, máme k lidem blíž... V působnosti naší Charity máme sedm obcí, kde žije 16 000 obyvatel. Z nich je přes 400 lidí našimi klienty, z toho 350 potřebuje péči v terénu. Dost lidí bydlí na kopcích nebo v údolích, za rok tak najezdíme 130 000 km. To, co najezdíme za pouhý měsíc, najezdí třeba kolegové ve Zlíně za celý rok.

Stává se, že cesty bývají i odříznuté, například v zimě, když nasněží?

Někdy býváme i první, kteří po napadaném sněhu projíždějí. Naše děvčata s sebou vozí lopaty, písek a hlavně spoléhají na svoje nohy. Dřív hodně chodily pěšky, teď už máme čtyřkolky a víc než 20 aut, skoro všechny s pohonem na 4 kola. Moc nám pomohl švýcarský fond. Někdy se ale stává, že v terénu nezaberou ani čtyřkolky a my zůstaneme na cestě za klientem viset. To voláme do obcí a ty pošlou pomoc, aby cestu zprůjezdnila. Hlavní tahy ale bývají sjízdné. Byla to tvrdá dřina, než jsme za ty roky obce přesvědčili, že se potřebujeme navzájem, nyní je spolupráce bezvadná.

Co pro Vás osobně bylo za celou tu dobu nejtěžší prosadit?

Ty peníze... Přesvědčit obce, kraje, ministerstva a další o tom, že Charita je důležitá, že je tu pro lidi a že potřebuje peníze, aby službu mohla zabezpečit. Pořád a pořád dokola... Z obecních úřadů jsem odcházela vyčerpaná, ale už se to s drtivou většinou starostů daří. Dávají nám 2,5 milionu korun, což je úžasné. Je ale vyčerpávající obcházet všech sedm obcí. A třeba na kraji prosazujete i 3 dlouhé roky, že potřebujete tři pečovatelky a zatím je

platíte z darů, z vůně květin... Přitom se snažím splnit své předsevzetí, lidé nesmí zůstat doma bez pomoci. Terén by měl být vždy nachystaný pro člověka, který se vrátí z nemocnice.

Odkud berete na ta nekonečná vyjednávání sílu, elán?

Právě při setkání s našimi klienty. Svážíme k nám seniory, kteří potřebují péči doma. Povídáme si, připravujeme pro ně program. Měla jsem úžasnou babičku s dědečkem, žili jsme v jediném domě, ta láska ke starým lidem je ve mně. A také mám víru. Vždycky jsem si říkala: jestli to má jít dál, asi to půjde... A nějak to dopadlo.

Jak si vede novohrozenkovská Charita teď?

Je nás už 80 a nemůžeme se nikam vejít. Máme Dům pokojného stáří pro seniory v Novém Hrozenkově, pak jsme opravili budovu pro stacionář ještě s odlehčovací službou a také zázemím pro vedení v Halenkově. Bylo to možné díky výtěžku z Adventního koncertu v České televizi. Uskutečnil se v katedrále Sv. Víta a moderovali jej Jan Kačer, Marta Kubišová a Taťána Fischerová. Pak je tu pronajaté patro v Karolince, kde sídlí pečovatelská služba, osobní asistence, sociální rehabilitace, domácí zdravotní péče, domácí hospicová péče a sociální doprava. A dál se rozrůstáme, proto teď opravujeme starý dvojdomek v Novém Hrozenkově. To je asi poslední projekt, který mi zbývá dotáhnout. Jde o zkvalitnění zázemí terénních služeb. Budeme všichni na jednom místě, takže např. vedoucí pečovatelské služby nebude muset dojíždět za účetní do jiné obce. V březnu 2020 bychom se měli stěhovat.

Jste sice ředitelka, ale často chodíte mezi klienty. Za těch 20 let jste musela potkat spoustu zajímavých osobností, čím Vás inspirovaly?

Člověk si musí vážit všeho, zejména dobrých vztahů, nelpět na věcech a vůbec nikoho nesoudit. Nevšímat si pomluv, a když někteří staří lidé přijdou a zdá se, že jsou nevrlí, zamračení, zamyslet se, že k tomu můžou mít důvod, třeba těžký život. A když si s nimi začnete povídat, začnou se usmívat. Třeba jeden pán samotář, nebyl ženatý, žil sám. Věděli jsme, že hraje na harmoniku a zva-

li jsme ho na naše setkání. Prý to nepotřeboval. Pak přechodně přestal vidět a najednou potřeboval pomoc. Vzali jsme ho na pár dní do denního stacionáře, kde je i možnost ubytování. Pochopil, že když se o něj někdo stará s láskou, je to něco krásného. Říkal, že kdyby to věděl, byl by tam už dávno. Dovedl rozdávat radost. Vždycky na mě čekal, já o tom věděla a předháněli jsme se, kdo z nás toho druhého ráno dřív pozdraví. Rok chystal oslavu svých 85. narozenin - jak to bude, koho pozve, kde kdo bude sedět? Co se napeče, navaří... To vše člověka nabíjí a posouvá ho to dál.

Co pro Vás osobně znamená Charita?

Asi tu naději. Kdo k nám přijde, musí dostat naději, že bude líp. Nemůže odejít bez pomoci, nebo alespoň bez rady, odkazu někam dál. Vždycky je nějaká naděje. A ta láska, ta musí být.

*Za rozhovor děkuje
Karolína Opatřilová,
ACHO*

HOSPIC NA SVATÉM KOPEČKU

Pan Pavel měl zakotvit. Ještě ale ten koncert...

Pan Pavel byl námořník, proplouval životem na lodi a hrál v kapele na harmoniku. Na konci jej doprovázeli v Hospici na Svatém Kopečku. I tam lidé prožívají každý okamžik, povídají si s lidmi, poslouchají četbu, z terasy pohlíží na Olomouc, nadechnou se čerstvého vzduchu. A nejen to. Zúčastňují se i společenských akcí. Za panem Pavlem se chystala celá jeho kapela. Přátelé.

„Přichystali si pro něj koncert a my se už obávali, aby to stihli. Aby mu nezahráli až na funuse. A jednou se Přátelé skutečně objevili,“ vzpomíná Marta Šťastná, která hospic řídí. Pan Pavel na ně počkal, vybičoval se. Pokoj zaplnili různí muzikanti, rozezněli kytaru, kontrabas a další hudební nástroje. Pan Pavel nejdřív jen tak ležel, a pak se s každou písní začal zlepšovat. „Pobrukoval si, pak začal i zpívat slova a dělal pohyby, jako že hraje na kytaru. A zpěvákům v jednu chvíli vypadl text. Nevadí, pan Pavel jim napověděl,“ usmívá se ředitelka hospice. Dveře od pokoje byly pootevřené, muzika se linula

chodbami hospice a „na koncertě“ se zastavovali i pečovatelky, sestřičky a další pracovníci. A koncert pokračoval a muzikanti hráli další country, další lidové písně. Přidávali. „V tu chvíli jsme si všichni uvědomovali, že v téměř každé písničce se zpívá o smrti, smutku, samotě... Muzikanti byli pořádní chlapáci, ale i u nich jste zahlédli slzu na krajíčku, dojetí. Tu vážnost přebíjeli vtipem a říkali kamarádovi: „Teď budeš mít umění“,“ líčí dál Marta Šťastná. Všichni si užívali to vzácné společenství. Poslední koncert s panem Pavlem.

Po skončení Přátelé navrhli, že v hospici ještě zahrají. Třeba adventní koncert. Uskutečnil se 19. prosince přímo v Hospici na Svatém Kopečku, a to za dobrovolné vstupné. Přátelé začali hrát v 16 hodin. Zpěv doprovodily kytara, mandolína, kontrabas, piano a housle. Jen harmonika chyběla...

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Hranice

Jídlo a drogistické zboží nebo vánoční balíčky. Za to vše dárcům díky!

Hranice - Charita děkuje všem, kteří se zapojili do Potravinové sbírky v hypermarketu Albert v sobotu 28. listopadu. Díky štědrosti dárců a obětavé službě našich dobrovolníků se nám podařilo získat rekordních 1248 kg potravin a 75 kg drogistického zboží. Všechny potraviny jsou distribuovány lidem v našem regionu.

Také děkujeme všem, kteří se v předadventním čase zapojili do akce Vánoční balíček pro Ukrajinu. Společnými silami se nám podařilo připravit vánoční překvapení pro 46 dětí z dětského domova v Bortnykách, z charitního sociálního centra v Ternopilu nebo z Charity Kolomyja. Všechny dárky jsme odvezli na Arcidiecézní charitu Olomouc, odkud poputují za dětmi na Ukrajinu.

*Děkujeme všem štědrým dárcům!
Charita Hranice*

Charita Luhačovice

Adventní benefiční koncert pro Charitu Luhačovice pomůže se zakoupením invalidního vozíku

Luhačovice – V pátek 6. prosince se v kostele Svaté rodiny v Luhačovicích uskutečnil již dvanáctý Adventní benefiční koncert pro Charitu Luhačovice. Na podporu letošní benefiční akce vystoupily místní scholy.

Ředitelka Charity Luhačovice Lenka Semelová zahájila koncert těmito děkovnými slovy:

„Je úžasné, že se tu můžeme společně setkat již podvanácté. Naše Charita v letošním roce slavila 15. výročí od svého založení a pořádané benefiční koncerty jsou tedy trošku mladší tradicí. Díky našim nedocenitelným účinkujícím můžeme načerpat krásnou předvánoční atmosféru. Tyto adventní dny nám připomínají, že je dobré v životě zpomalit a přes vánoční shon se zamyslet, co je v životě důležité. Jménem všech pracovníků a uživatelů děkuji všem, kteří jste se rozhodli dnešní večer podpořit, ať již svým vystoupením, účastí nebo finančním příspěvkem. Děkuje za podporu celé této akce také farnosti Luhačovice, otci Hubertu Wojcikovi i Městu Luhačovice. Děkuji všem okolním obcím a firmám, které se nás letos rozhodly podporovat.“

Krátké slovo pronesl také Jiří Šústek, místostarosta Města Luhačovice, který Charitě Luhačovice poděkoval za poskytování sociálních služeb pro občany města a připomenul důležitost této organizace.

Jako první vystoupila Dětská scholička z Luhačovic. Dětská schola se schází pravidelněji již druhým rokem a doprovází svým zpěvem ranní mši svatou. Tvoří ji děti od 3 do 13 let, se kterými si rádi zazpívají i jejich rodiče.

Po nich se představila Chválová schola z Dolní Lhoty. Řečeno slovy jednoho z jeho členů: „Bůh nepotřebuje krásné obrazy,

špičkovou aparaturu, bezchybné hudebníky, talentované umělce nebo dokonale bezchybné křesťany. Touží hlavně po upřímném a přátelském vztahu s člověkem. O to se během večerů chval snažíme – společně s lidmi předkládáme Bohu nejen díky, ale také sebe a to, co zrovna prožíváme.“

Těší nás, že se také našli lidé, kteří byli ochotni jak aktivní účastí, tak i finanční podporou podat Charitě Luhačovice pomocnou ruku.

Vstupné na tuto událost bylo dobrovolné a výtěžek z benefičního koncertu čítal celkem 5 653 korun. Výtěžek bude použit na nákup mechanického invalidního vozíku pro uživatele služeb Charity. Děkuje za vaši přízeň.

Mezi společnostmi, které Charitě vyjádřily svou podporu nejen s konkrétním záměrem tohoto koncertu, jsou:

- Farnost Luhačovice a Pozlovice, Město Luhačovice se svými místními částmi - Řetečov, Kladná-Žilín, Polichno a okolní obce – Pozlovice, Dolní a Horní Lhota, Sehradice, Ludkovičky, Biskupice a Podhradí;
- Hydraulika Petráš, KALADA Luhačovice, Lázeňské oplatky CLIP Luhačovice, LUHATRADE s.r.o., Pavlák s.r.o., VAVRYS CZ s.r.o., VINCENTKA a.s., ZÁLESÍ a.s. Luhačovice;
- další drobní a anonymní dárci.

Děkujeme vám všem, kteří jste jakkoliv přispěli a dali nám tak najevo, že Charita Luhačovice je pro vás důležitá.

*Anna Martincová,
Charita Luhačovice*

Charita Moravská Třebová

Tříkrálová sbírka 2020 – každá koruna pomáhá

Moravská Třebová – U příležitosti sbírky pořádá Římskokatolická farnost, františkánský řád s Charitou Moravská Třebová Tříkrálový koncert, který proběhne v klášterním kostele sv. Josefa v Moravské Třebové v neděli 5. ledna 2020 v 15 hod. Můžete se těšit na vystoupení Lucie Mičkové, Moravskotřebovského kvartetu (Ivan

Hřebabetzký, Robert Kelnar, Dagmar Jánská, Antonín Havelka), sboru Young Voices a sboru Fermáta pod vedením Petry Burdové.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Podzimní sbírka potravin v Moravské Třebové vynesla rekordních 1072 kg zboží pro potřebné

Moravská Třebová – V podzimním kole celorepublikové Sbírký potravin, které se uskutečnilo v sobotu 23. listopadu, se v moravskotřebovském Penny Marketu podařilo vybrat rekordních 986 kg potravin a 86 kg drogistického zboží. Organizátorem celé akce je Byznys pro společnost, místním koordinátorem je Charita Moravská Třebová a dobrovolníci jsou zde tradičně zejména skauti

a skautky z místní organizace Svaz skautů a skautek České republiky, 38. oddílu skautů sv. Františka Moravská Třebová. Děkujeme za podporu.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Galavečer oceňování dobrovolníků, neziskových organizací a společensky odpovědných firem 2019

Pardubice – V pondělí 9. prosince se v Kongresovém centru Paláce Pardubice konal devátý Galavečer oceňování dobrovolníků, neziskových organizací a společensky odpovědných firem z Pardubického kraje. Mezi oceněnými byla Charita Moravská Třebová, za kterou ocenění osobně převzala její ředitelka Ludmila Dostálová. Celý večer moderovala Jolana

Voldánová a program večera zpestřilo pěvecké vystoupení Chlapeckého sboru BONIFANTES. Za dlouhodobou podporu všem ze srdce děkujeme.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Den pro region firmy REHAU AUTOMOTIVE, s.r.o. v Charitě Moravská Třebová

Moravská Třebová – V rámci dobročinné akce Den pro region k nám letos celkem osmkrát zavítali zaměstnanci firmy REHAU, aby v Charitě Moravská Třebová strávili jeden pracovní den obecně prospěšnou činností. Až potkáte koledníky letošní Tříkrálové sbírky, tak ty slušivé pláště opět ušily šikovné ruce zdejších pracovníků. Bylo toho ale mnohem a mno-

hem více. Už teď se těšíme na třetí ročník této povedené akce. Děkujeme všem zúčastněným za jejich čas, energii a nasazení a firmě REHAU za podporu.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Charita Nový Hrozenkov

Pes – přítel člověka v každém věku

V posledním době začali do Denního stacionáře Slunečnice, Domu pokojného stáří i na Odlehčovací službu častěji docházet canisterapeutičtí psi. Jsou to speciálně vycvičení psi, kteří po dlouhém tréninku složí zkoušky a mohou pak docházet pomáhat potřebným, zpravidla uživatelům sociálních služeb. Pro mnohé seniory je silné už jen to, že mohou být se čtyřnohými kamarády v kontaktu, pohladit si je, vidět je. Psi jsou vytrénováni v takových cvičích, aby mohla probíhat interakce mezi nimi a uživateli, aby se například senioři rozpohybovali, cvičili motoriku, rozptýlili se a cítili bezpodmínečné přijetí. Pejsci chodí i za klienty ležícími na lůžku – lehnou si k nim, zůstávají s nimi v kontaktu prakticky bez pohnutí a zahřívají je svým tělem. Projekt pod názvem Pes – přítel člověka v každém věku mohl být realizován i díky spolufinancování Zlínským krajem. Děkujeme fenkám Abby a Enny i jejich psovodům.

*Vojtěch Petroš,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice*

Charita Olomouc

Noclehárny, teplá židle, iglou. Charita je připravena na zimu

Olomouc – Lavičky v parku, boudy a chatrče, zahradní chatky či objekty bez kolaudace se stávají v zimě útočištěm lidí bez domova. Přitom noční mrazy představují pro lidi na ulici obrovské zdravotní riziko. Jen minulou zimu kontaktovali terénní pracovníci kolem 200 lidí na Olomoucku, žijících na ulici či v provizorních přístřešcích. V ordinaci pro lidi v nouzi zaznamenali s první vlnou zimy koncem října zvýšený počet nemocných i narůstající výskyt parazitárních onemocnění. Charita Olomouc rozšiřuje zimní provoz služeb pro lidi bez domova.

Karimatky, čaj, sprcha

Nízkoprahové denní centrum otevřelo své prostory i přes noc. Lidé bez domova tak mají příležitost přečkat noc v teple a suchu na karimatkách, případně židlích, bude-li o tuto službu velký zájem. „Službu nočního centra obvykle zahajujeme podle počasí na konci listopadu či začátkem prosince a funguje až do března. V letošním roce s ohledem na nezvykle teplé počasí jsme provoz spustili začátkem prosince,“ sdělil vedoucí střediska Samaritán Alexandr Dvořák. Centrum je otevřeno každý večer od 19:00, zavírá se ráno v 7:00, aby se prostory nízkoprahového centra mohly připravit na denní provoz. V loňském roce přečkalo v centru mrazivé teploty během jedné noci až 49 osob.

Pomůžte i iglou

Ne všichni lidé bez domova však využívají služeb nocleháren a denního centra. V loňském roce byli pracovníci terénního programu v kontaktu s celkem 193 lidmi (157 mužů, 36 žen) věkového průměru 47 let, z nichž přibližně jen 30 využívá v zimním období noclehárnu a noční centrum. Zbytek zůstává venku. Možným úkrytem před mrazem jsou obvykle stany, squaty, svépomocí postavené přístřešky a nechráněná veřejná místa.

„Máme vytipované ohrožené lidi, jejichž situaci monitorujeme a snažíme se je motivovat k tomu, aby využili služby, jako jsou noclehárny, včetně možnosti přečkat noc na denním centru,“ uvádí Veronika Buková, koordinátorka terénního programu. Charita má k dispozici rovněž provizorní nouzové přístřešky typu „iglou“ pro klienty, kteří z určitých důvodů nemohou v zimním období docházet do nocleháren a denního centra.

Pan Stanislav přebývá ve stanu v lesíku nedaleko Olomouce. Pobírá invalidní důchod na hranici životního minima. Loňskou zimu s teplotami klesajícími pod bod mrazu přečkal díky Charitě v „iglú“. „Kromě služby terénních pracovníků nevyužívá pan Stanislav prakticky žádných dalších služeb. Důvodem je jeho soběstačnost, ale i komplikovaná povaha. Je samotář a obtížně vychází s lidmi. Poskytnutí iglou bylo v tomto případě jedinou možností, jak jsme mu mohli pomoci,“ přiblížila situaci Veronika Buková.

Polévka i v sobotu

Charita pro období zimy obměnila také víkendový jídelníček. „V zimním období podáváme v denním centru teplou polévku nejen ve všední dny, ale i v sobotu. V neděli pak dostanou lidé bez domova chléb s pomazánkou a zahřejí se teplým čajem. Tato služba pro lidi žijící převážně na ulici byla zahájena již v sobotu 2. listopadu a potrvá přibližně do března,“ upřesnil Alexandr Dvořák.

Víkendovou službu výdeje stravy provozuje Charita Olomouc i díky velké pomoci dobrovolníků. Dobrovolník pan Jaromír

Zavřel vypomáhá při výdeji už něco málo přes rok: „Charita pomáhá lidem bez domova, ať se ocitnou v jakékoliv situaci, ať jsou na ulici dobrovolně či nedobrovolně. Mně osobně zajímají osudy lidí a jsem rád, že mohu věnovat část svého času, který je limitovaný častými pracovními pobyty v Praze i mimo republiku, potřebným. Je to smysluplnější, než například o víkendu vysedávat po kavárnách.“

Ordinace v pohotovosti

Pro zdravotní pracovníky v charitní ordinaci pro lidi v nouzi je zima nejnáročnějším obdobím. „V zimě se zvyšuje výskyt parazitárních onemocnění, což je dáno jednak zhoršenou možností hygieny, a jednak i tím, že lidé bez domova na sobě mají několik vrstev oblečení, které v zimě nesundávají. Naše klienty musíme po odparazitování vybavit čistým oblečením, kterého je v zimě potřeba víc. To je pro nás vždy složitější. Celkově stoupá nemocnost, už od října se zvýšila obloženost nemocných v noclehárnách. Lidé bez domova se nám kumulují v čekárně, jsou unavení, nachlazení a potřebují si odpočinout,“ sdělila zdravotní sestra Helena Mikušková.

V plánu jsou i mobilní toalety

Jednou z důležitých služeb pro lidi bez domova je i možnost využívat toalety. V dohledné době má Charita v plánu realizovat ve Wurmově ulici provoz nových mobilních WC. „Současné toalety jsou bohužel umístěny v suterénu budovy a pro jejich návštěvu je nutné sestoupit po mnoha příkrých schodech, což je pro nemocné či invalidní klienty velký problém. Připravujeme

pořízení nových mobilních WC umístěných v terénu dvora tak, aby byly co nejméně bariérové a snadno dostupné. V současné chvíli čekáme na schválení projektu památkovým odborem,“ uvedl Alexandr Dvořák.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Vánoční sbírka pro lidi v nouzi. Charita připravuje na 400 vánočních balíčků

Olomouc – Charita vyhlásila sbírku pro jednotlivce a rodiny ohrožené chudobou. Veřejnost poprosila o příspěvní darováním vhodných potravin a hygienických potřeb. Dary poputují do vánočních balíčků pro jednotlivce a rodiny v nouzi, část darů bude věnována na zajištění štědrovečerní večeře v nízkoprahovém denním centru. Díky dárcům Charita o Vánocích obdaruje vánočním balíčkem na 350 lidí bez střechy nad hlavou a zajistí podporu hendikepovaným osobám, vícečlenným rodinám a matkám samoživitelkám v tísní. Sběrka trvala až do Štědrého dne.

Paní Karla se stala obětí domácího násilí. S třemi malými dětmi byla nucena odejít od svého partnera a přestěhovat se do pronajatého bytu v Olomouci. Tradiční oslavu vánočních svátků se štědrovečerní večeří a dárky pod stromečkem, které u nich dříve probíhaly stejně jako v jiných domácnostech, si maminka v letošním roce nemůže dovolit. I když pracuje, nedaří se jí finančně pokrýt potřeby rodiny. Největší obavu má paní Karla ze zklamání svých dětí. Moc by si přála, aby její děti prožily takové Vánoce, jaké by měly zažít všechny děti.

„Potřebujeme především čaj, kávu, masové a rybí konzervy, paštiky, instantní polévky, ale i vánoční cukroví a jiné sladkosti vhodné pro děti. Další chybějící položkou jsou hygienické prostředky pro běžnou každodenní potřebu, jako jsou mýdla, šampony, papírové kapesníky, ubrousky a další. Vícečetné rodiny s dětmi ocení také prací prášky,“ vypočítává Filip Holík, koordinátor Centra dobrovolnictví a materiální pomoci Charity Olomouc. Vybrané potraviny a hygienu pracovníci rozdělí do vánočních balíčků pro rodiny s dětmi, lidi bez zázemí, seniory a lidi s duševním onemocněním. Jen pro nízkoprahové centrum bude třeba přichystat na 200 kusů balíčků, dalších 65 balíčků pro muže a ženy v azylovém domě, 60 pro lidi v noclehárnách a ve službě terénního programu,

dalších 40 balíčků pro hendikepované osoby. Středisko pro rodiny s dětmi v letošním roce rozdá na 30 balíčků. „Každým rokem před Vánocemi se setkáváme s lítostí rodičů, že nejsou schopni zajistit svým dětem Vánoce, jaké by si zasloužily. Pro děti pak není snadné ve škole a ve školce vyprávět svým spolužákům o tom, že pod stromečkem třeba nic neměly nebo že doma nejedí u slavnostně prostřeného stolu. My chceme tuto situaci změnit a dopřát dětem a rodinám našich klientů alespoň o Vánocích pocit, že jsou opravdu šťastné a veselé,“ sdělila Petra Pavlíčková, vedoucí Střediska pro rodiny a děti Charity Olomouc.

Část darů použila Charita na zajištění štědrovečerní večeře pro lidi bez domova. „Klientům nízkoprahového denního centra jsme připravili na Štědrý den řízek s bramborovým salátem. Mohli si vybrat, jestli si vezmou štědrovečerní jídlo s sebou nebo si ho sníst u nás při poslechu vánočních koled spolu s ostatními klienty, pracovníky a dobrovolníky.“ Díky dárcům má Charita každoročně o Vánocích pro lidi bez domova k dispozici také vánoční cukroví. Každý také obdrží vánoční balíček s potravinami a základními hygienickými potřebami.

Na zajištění štědrovečerní večeře pro lidi bez domova lze přispět finančně na číslo účtu **107-8921490207/100 (variabilní symbol - 24)**.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Sběrná místa potravin a hygienických potřeb:

Dobrodruhá – Wurmova 5
Coffee Library – Biskupské nám. 1
Café La Fée – Ostružnická 13
Café na cucky – Dolní nám. 42

VÁNOČNÍ SBÍRKA

1.-24.12.2019

charita OLOMOUC

Prosíme o pomoc se zajištěním potravin do vánočních balíčků pro lidi ohrožené chudbou a na štědrovečerní večeři pro lidi bez domova.

Potřebujeme především kávu, čaj, paštiky a masové konzervy, vánoční cukroví a jiné sladkosti.

 **SBĚRNÁ
MÍSTA**

Dobrodruhá, Wurmova 5
Coffee Library, Biskupské nám. 1
Café La fée, Ostružnická 13
Café na cucky, Dolní nám. 42

 **FINANČNÍ
POMOC**

finančně lze přispět na účet
107-8921490207/0100
variabilní symbol - 24

*naskenuj
a přispěj :)*

Charita chystá dvacáté první tříkrálové koledování

Olomouc – S plným nasazením a elánem se pracovníci a dobrovolníci Charity Olomouc pustili do příprav jedné z největších dobrovolnických sbírek v České republice. V Charitě Olomouc probíhá pečetení tříkrálových kasiček a příprava sbírkového materiálu. Do ulic se v olomouckém děkanátu v lednu vypraví na 1500 malých i velkých tříkrálových koledníků. Pro paní Mirku byly nejtěžší začátky. Dnes už se nebojí a s třemi králi zazvoní i tam, kde se dříve jen pohnula záclona, a nikdo neotevřel. Se zkušeností ostříleného tříkrálového koledníka vypráví, že věci se mění...

Konec listopadu se až do poloviny prosince v Charitě nesl ve znamení horečných příprav na nadcházející lednovou akci. Je třeba připravit a do igelitových tašek s potiskem tří králů napéčovat tradiční sbírkové propriety, jako jsou korunky, cukříky, kalendářiky, průkazky a dárky pro koledníky. Než vypukne novoroční hemžení koledníků v ulicích vesnic a měst, doputuje celkem 100 banánových krabic s tříkrálovým materiálem do 59 oblastí olomouckého děkanátu. V Charitě Olomouc pomáhá pracovníkům s přípravami 17 dobrovolníků. „Počty se nám v průběhu dnů mění, v letošním roce vypomáhají v rámci pracovních rehabilitací nově také klienti charitních služeb. Z tohoto smysluplného propojení sil máme obrovskou radost my i naši klienti,“ sděluje koordinátorka dobrovolníků Milada Malíšková. Oproti loňskému roku Charita očekává mírný nárůst počtu koledníků. „Pečetíme kolem 400 pokladniček pro předem odhadovaný počet koledníků, který nám rok od roku mírně stoupá,“ přibližuje Veronika Velčovská, koordinátorka Tříkrálové sbírky Charity Olomouc.

Správná tříkrálová kasička

Koordinátorky sbírky sdělují přesné instrukce, podle kterých lidé rozpoznají charitní pokladničku. „Pravá tříkrálová kasička musí mít dvě pečete, vpředu logo Charity, své specifické číslo a zezadu uvedený kontakt na koordinátory. A nesmí chybět popruh,“ vypočítává Veronika Velčovská. Než pokladničky opustí dveře Charity, jsou opatřeny charitní pečeti a číslem. Druhou pečeť přidávají na pokladničku pracovníci příslušného úřadu v místě koledování.

Už na vás čekáme...

Paní Mirka Hanáková koleduje již dvanáctým rokem. Podle ní se děti na koledování těší, vždyť kromě příspěvku do kasičky mají

lidé pro koledníky připravenou i nějakou dobrotu, pomeranče, sladkosti, a především pak úsměv a radost, že k nim koledníci opět po roce zavítali. Dnes už se nebojí, že by někde koledníkům neotevřeli. „Uvědomuji si, že byt' jsme nositeli požehnání, tak zároveň vstupujeme do cizího prostoru a druzí mají nárok nás odmítnout. Avšak mockrát jsme zažili překvapení, že právě tam, kde zůstali pro jednu dveře zavřené, nás naopak po roce netrpělivě vyhlíží,“ usmívá se Mirka Hanáková, asistentka sbírky v Hodolanech. Charita připravuje pro vedoucí skupinek a místní asistenty pokyny, kterými je třeba se během sbírky řídit. Každý koledník také obdrží kartičku s informacemi, na jaký účel Charita získané peníze využije. „Dárce, kteří přispějí do Tříkrálové sbírky, nám tak v nadcházejícím roce pomohou podpořit rozvoj domácí hospicové péče na Olomoucku. Částí výtěžku Charita zafinancuje úpravy Azylového domu sv. Anežky pro starší nemocné lidi a opravy a rozšíření hygienického zázemí pro lidi bez domova,“ sdělila Barbora Cigánková, zástupkyně ředitele Charity Olomouc.

Tříkrálová sbírka 2020 bude probíhat od 1. do 14. ledna 2020.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Otrokovice

Charita Otrokovice se zúčastnila Business Days 2019 Univerzity Tomáše Bati Zlín

Zlín – Již poněkoliakrát jsme přijali pozvánku Univerzity Tomáše Bati a zúčastnili se veletrhu pracovních příležitostí s názvem Business Days 2019. Tato akce konaná 30. října je ve své podstatě veletrh nejen pracovních příležitostí, který zprostředkovává osobní kontakt mezi studenty a absolventy Univerzity Tomáše Bati a organizacemi, firmami, které mohou být pro studenty zajímavé svými pracovními příležitostmi.

O náš „stánek“ se tradičně zajímali především studenti humanitních studií, kteří se doptávali jednak na možnosti praxe při studiu a jednak na možnosti pracovního uplatnění po ukončení studia. „Náš stánek také navštívilo několik studentů Fakulty multimediálních komunikací, kteří nám nabízeli případnou

spolupráci při propagaci činnosti organizace. To nás velmi těší a tuto nabídku bychom rádi v budoucnu využili," uvedla vedoucí Terénní služby rodinám s dětmi Lada Rektoříková. „Celkově nás těší zájem studentů o naši organizaci a její činnost. Velmi často se studenti Univerzity Tomáše Bati stávají našimi

zaměstnanci a získají tak pracovní zkušenosti. Někteří u nás pracují již více než deset let," doplnila Lada Rektoříková.

Tomáš Bernatík,
Charita Otrokovice

Charita Uherský Brod

Ztišení a modlitba za charitní dílo... Ve Vlčnově se sešli zástupci Charit

Vlčnov – Společná modlitba za charitní dílo. Při této příležitosti se sešli v úterý 26. listopadu pastorační asistenti i pracovníci ze sousedních Charit v kapli vlčnovského domu pro seniory. Na setkání přijeli pracovníci z uherskohradištské Charity spolu se svým ředitelem Jiřím Jakešem a otcem františkánem Felixem Žiškou, dalšími hosty byli zástupci z Charit Veselí nad Moravou, Otrokovice, Zlín a domácí Charity Uherský Brod. „Důvodem setkání bylo duchovně se povzbudit před adventní dobou a pomodlit

se za kolegy a ty, kterým naše Charity slouží. Vždyť tím největším posláním Charity je pečovat o druhé a ukazovat na péči Toho, který nás stvořil a v Ježíši Kristu se stal jedním z nás," vysvětlil František Bílek, zástupce ředitele Charity Uherský Brod a pastorační asistent.

Oleg Kapinus, František Bílek
Charita Uherský Brod

V Charitním domě ve Vlčnově dělal radost Mikuláš

Vlčnov – Ještě před svátkem Sv. Mikuláše se s ním mohli setkat lidé v Charitním domě ve Vlčnově. Kromě Mikuláše, jeho pomocníků anděla a čerta tam seniory 30. listopadu navštívili i krojovaní zpěváci a zpěvačky z místního folklorního souboru. Jak je v domě uklizeno přišla zkontrolovat také jedna „Lucka“ s peříčkem.

Děkujeme všem účastníkům za předvánoční atmosféru, kterou nám svou přítomností zprostředkovali.

Petra Kuchařová,
vedoucí Charitního domů Vlčnov

Národní cenu sociálních služeb získala i Vladimíra Suchánková z brodské Charity

Praha – Cenu za svou činnost v Charitě Uherský Brod převzala na počátku prosince v Praze Vladimíra Suchánková. Uspěla v anketě „Národní cena sociálních služeb“ v kategorii Sociální pracovník. V souvislosti s udělením ceny jsme paní Suchánkové položili několik otázek.

Paní Suchánková, přibližte prosím, jak slavnostní ceremoniál v Praze probíhal?

Národní cena sociálních služeb je celostátní soutěž pořádaná Asociací poskytovatelů sociálních služeb ČR a Diakonií Českobratrské církve evangelické, jejíchž cílem je ocenit pracovníky ve všech druzích sociálních služeb. Soutěž je členěná na kategorie:

Pracovník v sociálních službách – pro Terénní služby

Pracovník v sociálních službách – pro Ambulantní služby

Pracovník v sociálních službách – pro Pobytové služby

Sociální pracovník

Manažer sociálních služeb

Slavnostní vyhlášení se uskutečnilo 4. prosince na Novoměstské radnici v Praze. Program zahájil úvodním slovem prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky Jiří Horecký a ředitel Diakonie ČCE Jan Soběslavský. Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zastoupil David Pospíšil. Celou akci provázela úžasná herečka Hana Maciuchová, k poslechu hrála příjemná hudba a pro všechny bylo na závěr připraveno občerstvení v podobě rautu.

Jak převzetí ceny za svou práci hodnotíte?

Abych se přiznala, tak jsem byla z převzetí ceny trochu v rozpacích. Velmi si vážím toho, že můj nadřízený dokáže ocenit moji práci a je přesvědčen o tom, že práci dělám dobře (to je pro mne velká motivace). Popravdě jsem však nikdy nepřemýšlela nad tím, že by toto mohl ocenit i někdo zvenčí, když mne nezná. Proto v první moment, kdy jsem se dozvěděla, že jsem byla vybrána mezi 5 nejlepších sociálních pracovníků, jsem si řekla, proč zrovna já, když po naší zemi běhá jistě spousta jiných, mnohem schopnějších, sociálních pracovníků. Nicméně, při slavnostním předávání jsem si uvědomila „vážnost situace“ a byla jsem velmi dojatá, že práce, kterou děláme my všichni v sociálních službách, je tak málo vidět, je strašně nedocenená, náročná a přitom tak krásná a naplňující. Toto morální ocenění, kterého se nám mnohdy dostává velmi málo, bych přála každému v naší profesi. Jsem opravdu vděčná za tento příjemný zážitek a hlavně za ty kolegy, kteří mají snahu navrhnout svoje spolupracovníky, kteří si to opravdu zaslouží.

Před 5 lety obdržela cenu ve stejné anketě v Praze i Vaše maminka, pokud se nemýlím. Spatřujete v tom nějakou symboliku?

Ano, maminka převzala tuto cenu Pečovatelka roku – pro ambulantní služby v roce 2013. Jestli v tom vidím symboliku? Možná ano. Já pracuji v sociálních službách skoro 13 let a vlastně od malička jsem věděla, že tuto práci chci dělat, takže studium střední i vysokoškolské bylo již sociálním směrem. Proto myslím, že příklad citlivosti a vnímavosti vůči potřebám druhých je jistě zakořeněný už ve výchově od rodičů. Další formování člověka sociálním směrem samozřejmě přináší i životní situace, se kterými se v životě setkáváme. Myslím, že i maminka, která pracuje v sociální sféře až posledních zhruba devět let, byla prosociální a empatická vždy, tudíž jsme se mohly vzájemně inspirovat a učit se jedna od druhé.

Za rozhovor poděkoval Oleg Kapinus

Elektrický zvedák od Slováckých strojů pomůže hospicovým pacientům

Uherský Brod – Generálního ředitele Slováckých strojů Uherský Brod Jiřího Rosenfelda navštívili ve čtvrtek 5. prosince zástupci Charity Uherský Brod. Ředitele Charity Petra Houšťa doprovázela Martina Marečková, vrchní sestra Domácí zdravotní a hospicové péče a Oleg Kapinus, pracovník pro PR a fundraising.

„Pana generálního ředitele jsme navštívili s prosbou, zda by jeho společnost mohla nějakým způsobem podpořit Domácí

zdravotní a hospicovou péči. Klientů této služby totiž neustále přibývá a s tím vzrůstají i nároky na nákup dalšího vybavení. Pan Rosenfeld naši prosbu vyslyšel a s okamžitou platností vystavil darovací smlouvu na pořízení elektrického zvedáku pro manipulaci s těžce nemocnými pacienty. Jsme za tuto pomoc nesmírně vděční,“ sdělil ředitel brodské Charity Petr Houšť. Martina Marečková vstřícnost generálního ředitele Slováckých strojů rovněž ocenila. „Tento zvedák je pro naši službu a pro pacienty mimořádně důležitý. Před nedávnem jsme například

měli hospicového klienta, který se díky takovému zařízení dostal i na dvorek svého domu a mohl tak trávit čas venku a nejen uvnitř domu na lůžku. Bez zvedáku by to ale možné nebylo. Taková změna znamená pro pacienta velkou úlevu a radost,“ vyzdvihla důležitost a možnosti použití zvedáku Martina Marečková.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Vánoční dárky od pracovníků Charity zamířily k dětem na Ukrajině

Uherský Brod - Ve čtvrtek 5. prosince bylo z uherskobrodské Charity doručeno 16 dárečků do charitní centrály v Olomouci. Odtud dárky putovaly, podobně jako v předešlých letech, do dětských domovů na Ukrajině.

Letos bude obdarováno více než 380 dětí.

„Děkujeme dárcům – pracovníkům Charity, kteří balíček připravili. Myslete prosím na tyto děti a jejich rodiny v modlitbě,“ uvedl František Bílek, koordinátor sbírkové činnosti a zástupce ředitele Charity Uherský Brod.

Více informací o projektu můžete najít zde:

www.charitaproukrajinu.cz

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Veselé Vánoce přejí z Azylového domu

Uherský Brod - Nastal adventní čas a s ním začíná doba příprav na Vánoce. V Azylovém domě vybraly pracovnice několik nápadů na vánoční přání a dětem se nejvíce líbil motiv s dárečky. Do výroby vánočních přání se zapojili jak pracovnice a studenti na praxi, tak maminky s dětmi. Bylo potřeba hodně šikovných rukou na zhotovení většího počtu přání, protože jsme chtěli obdarovat spolupracovníky Charity, spolupracující organizace, sponzory a dárcce, kteří nám pomáhají.

Výsledek společné práce můžete vidět na přiložené fotografii.

Renata Slavíková, pracovnice v sociálních službách
Radka Roubalíková, vedoucí Azylového domu

Charita Valašské Meziříčí

Již počtvrté se spalo venku

Valašské Meziříčí – Příležitosti přespat na valašskomeziříčském náměstí při teplotě 9 stupňů Celsia využilo 5 lidí.

Charita Valašské Meziříčí se letos už počtvrté zapojila do celorepublikové akce Noc venku, jejíž termín připadl na čtvrtek 21. listopadu. Cílem bylo nejen otevřít problematiku bezdomovectví široké veřejnosti a zmírnit její předsudky vůči lidem, kteří se vlivem různých okolností ocitli bez domova. Ale také

informovat o sociálních službách, které tu pro lidi bez domova jsou.

Doprovodný program se opět odehrával na valašskomeziříčském náměstí, kde byly připraveny hry a tvůrčí činnosti pro mladší návštěvníky. Rozdávaly se také čočková polévka a čaj na zahřátí. V Café Tucan se besedovalo se Zuzkou Kříčkovou, která o životě na ulici ví své. V 15 letech začala experimentovat s drogami. Dvacet let se pak pohybovala mezi rodinou,

ulicí, léčebnami. Spadla na dno, od kterého se však dokázala odrazit. Svou minulost zúročila a v současné době pomáhá druhým lidem. Program Noci venku pokračoval koncertem kapely Swingtet, která vychází z odkazu velíkána francouzského gypsy swingu Django Reinhardta, jehož skladby tvoří hlavní náplň repertoáru.

Po koncertě měli návštěvníci možnost zhlédnout film Mariána Kuffy Všechny moje děti.

Nejen při Noci venku, ale i nadále, až do 21. prosince, měli návštěvníci kavárny možnost prohlédnout si putovní výstavu fotografií Pavla Zuchnického, který na nich svým fotoaparátem zachytil nejen noc venku, ale i další sociální témata.

Pak už následovala večerka a na druhý den v šest ráno budíček. Pro všechny nocležníky byla připravená snídaně a certifikát, který byl důkazem, že strávili noc pod širým nebem.

*Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková*

Sbírka potravin byla úspěšná

Valašské Meziříčí – Česká federace potravinových bank ve spolupráci se Svazem obchodu a cestovního ruchu ČR a obchodními řetězci uspořádaly v sobotu 23. listopadu celorepublikovou sbírku potravin, při které mohl pomoci každý tím nejjednodušším způsobem - darem trvanlivých potravin a drogerie. Do sbírky se zapojil také hypermarket Tesco ve Valašském Meziříčí. Výtěžek z prodejny připadl Centru sociálně-materiální pomoci, které provozuje naše Charita.

Lidé, kteří v sobotu navštívili Tesco, mohli zakoupit trvanlivé potraviny a následně je darovat do připravených sběrných košů. Letošní ročník byl úspěšný. Konkrétně se v Tescu vysbíralo 1 049 kg potravin a 152 kg drogistického zboží. Lidé darovali například cukr, sůl, mouku, olej, čaj, dětskou krupici, čochku, hrách, instantní polévky, rýži. Ale také dětské pleny, šampony, mýdla, vlhčené ubrousky, holítko...

Vysbírané trvanlivé potraviny a drogerie putovaly přímo do Centra. Pak budou předány potřebným lidem, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci. O pomoc Centra sociálně-materiální pomoci může požádat člověk, jehož příjmy jsou na nebo pod hranici životního minima a který řeší nečekané nezbytné výdaje. Nebo člověk, který se vlivem různých okolností dostal do nečekané tíživé životní situace (požár, povodeň, nečekaná ztráta zaměstnání...). Bezplatná potravinová pomoc je poskytována na základě sociálního šetření a jen po nezbytně nutnou dobu.

Děkujeme všem, kteří v sobotu navštívili místní hypermarket Tesco a svým nákupem podpořili velkou věc.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Dárek Jam pomáhal lidem v nouzi

Rožnov p. Radhoštěm – Hudební večer s názvem Dárek Jam již potřetí zorganizoval muzikant Zbyněk Ternér. Na úterý 4. prosince pozval do rožnovské restaurace Brasserie Avion své kamarády hudebníky, aby bez nároku na honorář uspořádali koncert na podporu služeb Charity Valašské Meziříčí. Samozřejmě nechyběl Zbyněk Ternér, který celým večerem také provázel.

Návštěvníci si přišli nejen poslechnout vystoupení Pavla Ptáčka a hudecké muziky, Adam Fuksa bandu, ConChordu, Stodola bandu a dalších, ale také podpořit naše služby, které pomáhají lidem ve složitých životních situacích. Vstupným byl dárek pro maminky a děti z azylového domu a pro lidi bez domova, kterým Charita pomáhá zvládnout jejich těžkosti.

Návštěvnost opět předčila naše očekávání, což dokazuje množství získaných dárků, které naplnily pět osobních automobilů. Téměř tři osobní auta zaplnilo převážně dětské oblečení, ale bylo zde oblečení i pro dospělé včetně čepic, rukavic a ponožek. Dětské hračky včetně plyšových hraček, hraček pro kojence, stolních her, dětských knih a výtvarných potřeb naplnilo pět velkých proutěných košů. Dárkem byl také dětský kočárek. Nechyběla ani kosmetika, prací gely a 27 kg trvanlivých potravin.

Dárky pro klienty lidé nejen nosili na koncert, ale také posílali poštou. Byli jsme překvapeni, když do Charity byly doručeny tři velké balíky plné dárků. Nejtěžší balík vážil 36 kg. Odesílatel se nemohl osobně koncertu zúčastnit, a přesto chtěl udělat radost. Proto našel toto neočekávané řešení. Kromě věcných dárků návštěvníci hudebního večera darovali 6 980 korun. Ty budou při-

dány k financím na zakoupení auta pro Pečovatelskou službu, která se stará o klienty z Rožnova pod Radhoštěm a okolních obcí. Dárek Jam dokazuje, že mnoha lidem není osud druhých lhostejný.

Jménem Charity Valašské Meziříčí děkujeme organizátorovi akce Zbyňku Ternerovi za skvělý nápad a realizaci hudebního večera, všem účinkujícím, kteří vystoupili bez nároku na honorář, vedení restaurace za bezplatný pronájem a občerstvení.

Velký dík dále patří všem, kteří tuto akci podpořili dárkem.

Třetí ročník Dárek Jamu se vydařil. Tradice je potřeba udržovat! Tak snad za rok na viděnou!

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Vánoční jarmark v ON Semiconductor

Rožnov p. Radhoštěm – Započatá spolupráce se společností ON Semiconductor v Rožnově pod Radhoštěm úspěšně pokračuje. Její vedení pozvalo naši Charitu k prodeji na vánočním jarmarku, který uspořádalo pro své zaměstnance.

Drobné dárkové předměty k prodeji nám zajistili šikovní klienti služeb ve spolupráci se zaměstnanci Charity a studenty Gymnázia Františka Palackého ve Valašském Meziříčí, kteří nás dlouhodobě podporují. Ti vyrobili bylinkové sirupy, čaje, masti a soli na vaření i do koupele.

Jarmark se konal 9. prosince a zájem o drobné dárky byl velký, což dokazuje 7 637 korun, které jsme z prodeje utržili. Tato částka bude použita na dofinancování auta pro pečovatelskou službu, která působí na Rožnovsku.

Malý dárek udělal velkou radost! Děkujeme všem, kteří k ní přispěli.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Charita Vsetín

Vánoční benefiční koncert podpořil Domácí zdravotní péči Charity Vsetín

Lidečko – Druhý vánoční benefiční koncert pro Charitu Vsetín proběhl dne 29. prosince 2019 v 15 hodin v římskokatolickém kostele svaté Kateřiny v Lidečku a jeho výtěžek bude věnován

na podporu služby Domácí zdravotní péče. Svým vystoupením nás podpořil ženský pěvecký sbor DIVINUM WALLACHIAN CHOIR, který působí již několik let a slaví nemalé úspěchy.

Tento sbor z valašského regionu představil jak hudební díla starých mistrů, tak i známé písně moderních autorů a samozřejmě nechyběly ani vánoční koledy. Slavnostní koncert jistě potěšil všechny milovníky vánočních písní. Na podporu této akce byla vytvořena výzva na Darujme.cz, <https://www.darujme.cz/>

vyzva/1201196, kde může veřejnost tuto benefici podpořit libovolným finančním příspěvkem, který poputuje přímo na účet Charity Vsetín.

Charita Vsetín

VÁNOČNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

DIVINUM WALLACHIAN CHOIR

dne 29. prosince 2019
15:00 hodin
Kostel sv. Kateřiny
Lidečko

Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován Charitě Vsetín na podporu Domácí zdravotní péče

Charita Zlín

Tříkrálový festival 2020

Zlín – Slovem festival označujeme obvykle organizovanou sadu zvláštních společenských událostí, např. hudebních nebo filmových představení. Slovo festival pochází z latinského slova festive a znamená událost, shodného významu je také slovo feast. Podle další verze slovo festival pochází ze středověké angličtiny a francouzštiny se základem ve starém latinském slově festivus, znamenající slavit nebo oslavu. Slovo festival je známé z roku 1589, předtím se používalo v běžné mluvě od 14. století pro označení náboženských svátků.

Pojďme společně oživit Zlín, pojďme roztančit a rozezpívat sídliště Jižní Svahy

- Kašpar, Melichar a Baltazar v ulicích města rozdávají radost lidem, koledují pro potřebné a píší nade dveře posvěcenou

křídou C†M†B†2020 (Kristus ať žehná tomuto příbytku po celý rok)

- na pódiu koncertují B.P.T. ZLÍN, Cestující hudba, DoGa UH
- tančí a zpívá dětský folklorní soubor Trnečka
- slovem provází Martin Pášma
- Tříkrálovou polévku prdeláčku podávají místní osobnosti všem, kdo se v dopoledních hodinách dostaví na ochutnávku polévky na místě. Ti, kteří mají možnost, mohou za ni vložit finanční příspěvek do zapečetěné tříkrálové kasičky
- tradiční zabíjačkové výrobky nabízí tradiční festivalový řezník
- teplé nápoje, francouzský i finský punč přiváží přátelé z Přerova

(pr)

POZVÁNKA

tříkrálový festival

Před kostelem na Jižních Svazích

4. ledna 2020

9:00–13:00 hodin

Účinkují
B.P.T. ZLÍN - Cestující hudba - DoGa UH
 Dětský folklorní soubor Trnečka
 Slovem provází **Martin Pášma**
 Změna programu vyhrazena

*Tříkrálová zabíjačková polévka
 podávaná od osobností
 Tradiční zabíjačkové výrobky
 Teplé nápoje, francouzský i finský punč*

www.zlin.charita.cz

Adventní koncert duchovní hudby

Jest právě advent a půjdou tudy zanedlouho Pastýři do Betléma, potmě, aby ve dne jim zbytečně nebylo spíláno bláznů (Bohuslav Reynek).

Adventní benefiční koncert duchovní hudby byl „poděkováním“ ve zlínském kostele sv. Filipa a Jakuba. Účinkující Concertino - komorní orchestr, umělecký vedoucí Miroslav Krivánek, Jan Faltýnek - basbaryton, Zdeněk Lambor - přednes básní Bohuslava

Reynka. Dobrovolný příspěvek, výnos 11 359 korun, bude využit k nákupu doplňků stravy pro Mariánku, dívku na vozíku, trpící genetickou vadou vedoucí k progresivnímu úbytku svalové hmoty (SMA). Děkujeme všem, kteří nás podporují v naší snaze pomáhat. Veřejná sbírka Mariánka, číslo bank. účtu 115-4274950247 / 0100.

(pr)

Advent. Doba přípravy na příchod maličkého Krále

Krále, který přináší pokoj a usmíření a prosí, abychom svá srdce otevřeli pro Jeho lásku. Před časem jsem navštívila svoji kamarádku na onkologii. Povídaly jsme si a měla jsem možnost poznat i její spoluležící - pacientku, která mě překvapila tím, že přijímala situaci, ve které se ocitla, velmi dobře.

Když jsem se ptala po důvodu, proč tomu tak je, usmála se: „Víte, já už nemocniční prostředí znám. Ležela jsem totiž v nemocnici mnoho měsíců. Tehdy byla situace velmi těžká. Moji rodiče se rozvedli a my, děti, jsme to vnímaly velmi bolestně. Časem se situace uklidnila a rodiče spolu vycházeli už slušně. Mohli jsme společně i prožívat různá setkání při narozeninách. Kdo se však se vzniklou situací nedokázal smířit, byly naše babičky Fany a Maruš. Vyhlásily bojový stav a bývalý partner jejich potomka byl pro ně zosobněním zla. Předtím spolu vycházely velmi dobře, ale potom... Bylo to náročné pro celou rodinu. A v této situaci, kdy všechny naše lidské snahy o klid v rodině selhaly a já už se jen za babičky modlila, se stalo, že jsem po autonehodě zůstala ležet na ARU a nevěděla jsem

o sobě. Pak se můj stav trochu zlepšil, ale bylo jasné, že si v sádrovém kruhovi poležím velmi dlouho. Ležela jsem na JIPce a ohlédla se mi babička Fany, že mě přijde navštívit. Souhlasila jsem, jenomže v době návštěvy přišla i babička Maruš. Projela mnou vlna s představou, co se bude dít. A dělo. Nejspíš množství hadiček a pípající monitory, snad i radost, že jim neumru, způsobily, že si u mojí postele po mnoha letech podaly ruku a docela přátelsky spolu komunikovaly. No co vám mám povídat. Zírala jsem na ně a věděla, že mi za to ta moje bolest stojí. Jejich vztah se zlepšil natolik, že obnovily vzájemné setkávání. Tak, teď už jistě chápete,“ usmála se na mě a pokračovala: „Že přijmu i pobyt na onkologii, protože věřím, že všechna bolest a obtíže mají smysl, když ji dokážu přijmout a dát Bohu, třeba za nějaké jiné usmíření. A třeba se i dozvím, za koho to bylo.“

**+Noela Frolková,
pastorační asistentka,
Charita Zlín**

Čtyřicet čtyři vánoční balíčky, to je osmdesát osm šťastných dětských očí

Zlín – Akci Vánoční balíček vyhlásila Arcidiecézní charita Olomouc i letos, a to po jedenácté. Tentokrát je do projektu zapojeno 381 dětí, které trvale žijí v Bortnykách, Lopatynu, Kolomyji a Ternopilu. Balíčky čtyřiceti čtyř zlínských dárců zamířily v prosinci ze Zlína do centrálního skladu. Šťastnou cestu, láskou naplněné balíčky! A ať uděláte tu největší radost, jaká jen může být, všem obdarovaným dětem ze sociálně slabých rodin na ne až tak vzdálené Ukrajině.

Projekt každoročně ve Zlíně osloví velké množství dárců se srdcem na dlani. Dárky připravují celé rodiny, školy, pracovní kolektivy. „Je to neskutečné, s jakým zájmem a nadšením se setkáváme,“ říká Noela Frolková ze zlínské Charity. A jak celý projekt funguje? Prostřednictvím internetu si dárcé vyhledá „své“ dítě. Díky tomu zná jeho jméno, věk a mnohdy i jeho největší přání. Pak přichází radost z vymýšlení obsahu balíčku a vlastního nakupování. Když je hotovo, vše uloží do krabice, opatří jmenovkou,

zabalí do vánočního papíru a předá balíček Charitě. „Předávání je často až dojemné. To když se nám dárci svěří, s jakým nadšením a uspokojením balíček pořizovali. Oči jim často svítí stejně, jako obdarovaným dětem,“ popisuje setkání s dárci Noela Frolková. A co pak? Z Charity zamířily balíčky do centrálního skladu v Olomouci, odkud je čekala několikahodinová cesta, často po sněhem zavátých silnicích, směr Ukrajina. Děti dárky obdrží v čase ukrajinských Vánoc, tedy kolem svátku Tří králů. Děkujeme všem, kteří se prostřednictvím zlínské Charity do projektu zapojili, děkujeme všem, kteří nemyslí pouze na své potřeby a požitky.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Co je víc, než láska dětí a matky...

Zlín – „Prosím vás, prosím vás, my bychom něco potřebovali... Potřebujeme vaši pomoc, ale nesmí se to dozvědět maminka, ani nikdo jiný.“ Skupinka čtyř dětí mluvila v kanceláři služby sociálních pracovníků Charitního domova jeden přes druhého. Děti vypadaly velmi naléhavě a neodbytně. Čísla z nich nejistota, jestli budou vyslyšeny jejich prosby a zachováno tajemství...

Nejdříve mě napadly nějaké problémy ve škole, ale ty my musíme řešit v součinnosti se školou, Organem sociálně-právní ochrany dětí a především se zákonným zástupcem, tedy matkou. Takže žádné tajemství nemůžeme zaručit. Že by šikana? Na sourozenec-kou rozeprá to nevypadalo. Maminka byla tou dobou ještě v práci. Děti byly všechny školního věku, od nejmladšího po nejstarší, jako schůdečky.

Děti jsem pozvala dovnitř a zavřela jsem dveře. „Copak se stalo? Mluvte jen jeden a pak to společně nějak vyřešíme.“ Jedno z nich se nadechlo: „Maminka má pozítří čtyřicet let. A nikdo jí nic nekoupí. Ani jí nikdo nepopřeje. Asi ani v práci.“ Tajemství bylo na světě. Děti chtěly připravit mamince překvapení. Potřebovaly společenskou místnost, takový náš společný obývací, aby ji mohly vyzdobit. A potrebovaly poradit s dárkem, který by mamin-

ku potěšil, ale nestál moc peněz. A tak jsme s dětmi kuli pikle, jak to provedeme. Výsledek byl nádherný. Společenská místnost byla vyzdobena nafouklými balonky, na nástěnkách byly obrázky s kyticami a na každém dominovalo číslo „40“. Společenská místnost byla uzavřena až do onoho slavného okamžiku. Děti ze svých maličkých úspor koupily prostou kytici a nějakou drobnost, všichni z personálu jsme jim pomohli vytvořit kosmetický balíček pro maminku, každý koupil maličkost.

A jaké to bylo překvapení, když maminka to slavné odpoledne přišla z práce. Unavená se hned hrnula do „svého“ bytčku, aby dětem uvařila večeři. A místo toho ji děti na cestě zastavily a přivedly do vyzdobené místnosti. No co víc dodat k dojemné lásce dětí a matky. I slzičky ukáply.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín, dárce.

**Eva Danielová,
Charita Zlín**

Ocenění Charity Zlín „Pracovník roku 2019“ má paní Zuzana

Zlín – Ruka podaná v nesnázích. Objímací polštář symbolizující jak vizi organizace, tak především ocenění, které získává v čase adventním jeden pracovník Charity Zlín nejen za věrnost organizaci, profesionalitu, empatii. A i když je cena jenom jedna, každému ze zaměstnanců patří malý kousek polštářku.

Po mši svaté konané každoročně v úvodu Adventního času v Charitě Zlín převzala ocenění „Ruka podaná v nesnázích“ za rok 2019 Zuzana Vlčková. Prvními gratulanty byli Aleš Dufek, náměstek zlínského primátora a Vlastimil Vajdák, ředitel zlínské Charity: „Rád se dívám, anebo poslouchám člověka, který má svoji práci rád a dělá ji dobře. A je jedno, jestli je to včelař nebo tesař nebo cokoliv jiného. A pokud ten člověk svoji práci dělá již delší dobu, má to pro mě mnohem větší váhu. Jsem rád, že je pro mě takovým člověkem právě paní Zuzana Vlčková.“ Oceněná Zuzana Vlčková pracuje ve zlínské Charitě od 1. ledna 1996. V tom roce, ovlivněna ztrátou blízkého člověka, se zamýšlela nad svým životem a hledala, kde by mohla být užitečná a jak by se dalo pomáhat nemocným nebo opuštěným lidem. Svě-

místo našla v tehdejší CHOPS, což byla Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba Zlín (nyní jde o dvě samostatná střediska). Paní Zuzana se vydala na dráhu terénní pečovatelky. Přiznává, že ráda vzpomíná nejen na své první, ale i další klienty: „Hodně se mi zapsali do srdce. Chodila jsem k asi devadesátileté paní. Moc hodná stařenka to byla, ale nemluvila. Byla celé dny doma sama. S pomocí došla do koupelny na ranní hygienu a potom ke stolu k jídlu. Byla velmi trpělivá a tichá. Vždy před odchodem jsem ji, stejně jako ostatní kolegyně, uložila do postele. A přesně tak jsme ji nacházely při další návštěvě. Když jsem jednou ráno od ní odcházela a loučila jsem se s ní křížkem na čelo se slovy, že přijdu zase v poledne, tak mi řekla: ‚Máš modré oči.‘ Já jsem se úplně vylekala. Bylo to tak nečekané, ale dojemné. To byla jedna jediná věta, kterou jsem od ní slyšela. Vždyť ona mohla říct úplně něco jiného. Že ji něco bolí, že je celý den sama... Ale ona se dívala do očí.“

Do domácností za klienty se vydávala sedm let. Pak nastala nečekaná změna. Přišel úraz a všem bylo více než jasné, že v terénní pečovatelské službě již nemůže pracovat. Nebyl to pro ni

ani trochu veselý čas. Přijala nabídku zaměstnavatele a přešla do tehdejšího centra sociální pomoci. „Na starost jsem dostala příjem ošacení a jeho distribuci potřebným. V této práci jsem se našla,“ říká Zuzana Vlčková, jejíž touha být s lidmi a pro lidi je po celá léta, co pracuje v Charitě Zlín, stejná. A na tom nic nemění ani fakt, že se v současnosti věnuje i administrativě v pečovatelské službě. Takže se vlastně do milované služby tak trochu vrátila.

Co říkají o své kolegyni její nejbližší spolupracovnice?

Noela Frolková, pastorační asistentka: „Je to spolehlivá a čestná ženská, je otevřená pro názory druhých, dá se s ní domluvit. Na všem. Je to super parták a hlavně za ta léta ostřílený ‚chariták‘, kterého hned tak někdo nerozhodí. Cítím se s ní dobře a v pohodě. Mám ji moc ráda.“

Vlasta Pfefferová, letitá kolegyně: „Zuzka je dobrá kamarád-

ka, ochotná kdykoliv pomoci. A co vím, obětává babička pro všechna svá vnoučata.“

Pavla Romaňáková, projektová manažerka: „Na lidech si cením upřímnosti. A těší mne, když to, co říkají, také žijí. Ráda spolupracuji s těmi, kteří vnáší do práce kus sebe, jsou přemýšliví, kreativní, ochotní a tak zvaně nekopou za sebe, ale za kolektiv, za firmu. Tyto, pro mne důležité hodnoty, má paní Zuzana. Jsem spokojená, že je součástí našeho týmu.“

Helena Slováčková, dlouholetá spolupracovnice: „Vstřícná, laskavá ke všem. Naše sluníčko.“

Hana Štěpánková, dobrovolnice: „Zuzka? Dobrý člověk velkého charakteru. Milá, přátelská, pracovitá. Také duchovní podpora pro mnoho lidí.“

(pr)

Na to, že je Zlínský anděl, má paní Magda „razítko“

Zlín – Pět osobností, působících v oblasti sociálních služeb, letos získalo titul Zlínský anděl 2019. Jedná se o pracovníky, kteří vynikají svým příkladným vztahem ke svému povolání, profesionalitou a obětavostí. Statutární město Zlín udělilo toto ocenění již počtvrté. Na to, že je Zlínským andělem, má nyní „razítko“ i Magda Hlavinková z Charity Zlín.

Obětavost, laskavost, empatie, vstřícnost. To jsou hodnoty, které vyzvedla při návrhu pracovníků na nominaci Zlínský anděl 2019 Kamila Slezáková, vedoucí Domovinky-centra denních služeb pro seniory Charity Zlín u paní Magdy Hlavinkové. „Paní Magda bere práci vždy s nadšením a úsměvem. Pro klienty má pochopení, umí potěšit vlídným slovem i povzbudit v těžkých situacích. Každodenní a celodenní kontakt s klienty je bezpochyby náročný a mnohdy i vyčerpávající, ona i přesto pracuje s úsměvem a laskavostí,“ dále uvedla vedoucí služby.

Na poradě vedení organizace tak byla jednohlasně zvolena Magda Hlavinková pro nominaci do ankety Zlínský anděl 2019. Kolegyně přímo ve službě tento návrh bez rozmyšlení potvrdily.

Paní Magda Hlavinková pracuje ve zlínské Charitě od 7. července 2008. Je zkušenou pracovnící přímé péče. O možnosti pracovat v Charitě jí tenkrát před léty řekla kamarádka. Byla to pro ni výzva. Vždy ráda pracovala s lidmi a věděla, že v téhle profesi může ještě navíc pomáhat. Nastoupila tedy do te-

rénní pečovatelské služby. A velmi ráda. S nadšením, láskou, úsměvem. Po téměř deseti letech v přímé péči ji mírně zradilo zdraví. To, že se nemůže vrátit do terénní služby, ji trápilo, byla z nastalé skutečnosti zaskočená a smutná. Milovala pestrůst, kterou práce v terénu nabízí, ale věděla, že změna je nutná. Přijala nabídku zaměstnavatele a vyměnila práci terénní pečovatelky za práci v ambulantním centru denních služeb pro seniory – Domovinka. Velmi brzy se zde začala cítit stejně dobře, jako ve službě pečovatelské. Vždyť její profesní priorita, tedy pomáhat, se nezměnila. „Paní Magda Hlavinková je spolehlivou pracovnící Charity Zlín. Nesmírně si vážím práce svých kolegů a mám velkou radost z okamžiků, kdy je samotné práce naplňuje. A to je i její případ,“ řekl ředitel Vlastimil Vajďák a doplnil: „Že ji práce obohacuje a naplňuje, potvrzují i slova vedoucí, spolupracovníků, ale především uživatelů. A právě za to si kolegyně zaslouží veřejnou poctu a poděkování.“

A jak vnímají svoji kolegyni její nejbližší spolupracovnice a uživatelé?

Pavla Zahnašová, sociální pracovníce: „Naše milá a pohodová kolegyně. Na první pohled poznáte, že ji práce v Domovince baví. Je velmi pečlivá, empatická, má cit pro práci s lidmi, každého bere jako individualitu a pro každého má vždy slova pochopení. Trpělivě naslouchá přáním a potřebám

klientů a v maximální míře se jim snaží vyhovět. K nám, kolegům, je vždy vstřícná a je plná nápadů. Na každý problém umí najít řešení, denní stereotyp bourá svým smyslem pro humor. Ačkoliv pracuje v sociálních službách už mnoho let, nikdy nepřipustila, aby se jí práce stala rutinou. Proto si troufám říct, že je jak pro klienty, tak pro nás, kolegy, důležitým a nezaměnitelným článkem, bez kterého by Domovinka byla poloviční službou.“

Marcela Václavíková, pracovnice v sociálních službách:

„Pracovat s ní je radost, u ní víte na čem jste, protože otevřeně řekne svůj názor a pak se ochotně domluví. Do práce nenosí své soukromé bolístky a o radost se ráda podělí. Je na ní vidět, že ji práce s lidmi baví. Je pracovitá, empatická, obětavá, trpělivá, vždy ochotná pomoci. Pro lidi má vždy slůvko pochopení a povzbuzení. Takhle práce jí nesmírně pasuje, je tady na správném místě v pravý čas.“

Paní Ladislava Z., klientka sociální služby: „To jste mne opravdu potěšili, že chcete ocenit někoho takového, jako je paní Magdička. Vstřícná, ochotná, citově založená ke starším lidem. To hned poznáte, když posloucháte, jak pěkně mluví o své mamince. Paní Magda mi moc připomíná tu moji maminku, ona byla také tak laskavá a ochotná. Víte, on je to velký dar, když má někdo úctu ke stáří. A paní Magdička jí dostala vrchovatě. Velmi si vážím toho, jak se k nám všem chová. Díky Domovince jsem úplně ožila, už se tak často netrápím nad mým nešťastným životem a moc mi k tomu pomáhá i paní Magda a ostatní zaměstnanci.“

Paní Helena J., klientka sociální služby: „Magdička je velmi laskavá a veselá. To je moc dobře, protože nám tím dodává optimismus, do těch našich všedních dní. Ráda a ochotně se snaží vyhovět našim přáním. Líbí se mi, jak nadšeně vypráví o svém vnoučkově, to je moc prima, protože i my si tak vzpomeneme na naše vnuky a pravnučky a můžeme si o nich povídat. Sluší jí její dlouhé tmavé vlasy a mně se nejvíce líbí, když si je sepne do culíku.“

Oceněná Magda Hlavinková, pracovnice přímé péče, sama o své práci, o sobě

„Že ze mě bude ‚charitačka‘, jsem si vůbec nemyslela. Ale když přišla nabídka, tak jsem si řekla, proč to nezkusit. Co se týká mých prvních klientů v pečovatelské službě, tak na ty si pamatuji i po těch letech. Byla jsem vyděšená, protože jsem ani pořádně netušila, co takhle práce obnáší. Ale když vás klient odmění spokojeným úsměvem, tak to je to pravé, proč

v práci pokračovat. A právě na úsměv mých prvních klientů si pamatuji. Když jsem opustila pozici terénní pečovatelky, vyděšení z nové práce v centru bylo možná obdobné. Kladla jsem si otázky, jak bude den v centru probíhat, zda klienty dostatečně zabavím, zda mi budou chtít naslouchat. Dnes musím říct, že obavy byly zbytečné. Klienti jsou skvělí, naslouchají, spolupracují, povídáme si, zkrátka ‚rodinná‘ pohoda. Ke všemu přispívají i dobré podmínky pro práci, zázemí a hlavně kolektiv.

Domovinka je úžasný projekt. Práce zde mne naplňuje. Hlavně už zmiňovaná pomoc druhým. Moje práce mi dává pocit uspokojení. Víím, že zpřijemňuji část dne lidem, kteří by byli sami doma. I když každý člověk má své ‚mouchy‘, s empatií a laskavým přístupem se dá hodně věcí zvládnout. Přece když pomáháte ostatním, pomáháte i sobě.“

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje, obě pro rok 2019, statutární město Zlín, dárce.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

HUMANITÁRNÍ POMOC

Do Olomouce přijela návštěva z berežanské Charity. Učit se novému

Olomouc – Ukrajinská Charita Berežany se službami začíná. Aktuálně se snaží řešit v ternopilském kraji problémy s migrací a chudobou, dále pomáhá dětem mužů, kteří bojují na východě Ukrajiny. V úterý 26. listopadu se její představitelé vydali za novými zkušenostmi do Arcidiecézní charity Olomouc. Zajímalo je především, jakému sociálnímu podnikání se věnovat, aby se Charita stala soběstačnou a mohla tak účinněji pomáhat potřebným.

Mychaljo Buhaj byl původně vězeňský kaplan. Nyní vede Charitu Berežany. Do Olomouce jej doprovodil dobrovolník Ruslan Ku-

lyk. „V Charitě pomáhám ve svém volném čase a nejsem zdaleka jediný. Se mnou tam působí dobrovolníci z nejrůznějších oblastí,“ podotýká Ruslan Kulyk.

Berežanská Charita myslí i na děti mužů, kteří bojují na frontě. „Ve spolupráci s Poláky máme akci Svátek bez tatínka, kdy rozdáváme na Mikuláše dárky v rodinách, jejichž otcové bojují na východě. Jednou jsem zazvonil u jednoho domku, dveře mi otevřela maminka, a když jsem jí předal dárek, zeptala se: ‚A kolik stojí?‘ Já odpověděl: ‚To je od vašeho tatínka‘. Když jsem se vrátil domů, měl jsem telefonát. Volal mi ten tatínek - chtěl poděkovat,“

říká P. Mychaljo. Aktuálně se na Ukrajině chystá administrativní reforma, nejružnější organizace tak zůstávají ve střehu. Berežanské zajímá zejména to, jak úspěšně sepsat projekty, které by jim přinesly dotace a zda je možné ve spolupráci s Čechy dosáhnout na granty i prostřednictvím přeshraniční spolupráce. Šéf humanitárního oddělení Martin Zamazal potvrzuje, že to možné je. „Nefunguje to tak, že někdo přijde a požádá o dar. Stanou se z nás partneři,“ míní.

Jistotu může přinést svíčkárna či moštárna

Mychalja Buhaje zajímá také sociální podnikání, které zaručí Charitě peníze na to, aby mohla pomáhat dál. I s tím má olomoucká arcidiecézní Charita zkušenosti. „V minulosti jsme pomáhali zřídít podniky na Ukrajině, například svíčkovou dílnu v Chmelnyckyj či v Ternopilu nebo moštárnu v Bortnykách, Kolomyji a Ternopilu,“ pokračuje Martin Zamazal. Protože se ukrajinští Charitáci chystají přijet ještě na jaře, dodává, že je možné je seznámit se službami Charit v okolí Olomouce. „Podíváme se na sociální podnikání například v Zábřehu nebo do Hospice na Svatém Kopečku. Dále probereme, jak funguje financování a kde sehnat zdroje,“ přibližuje Martin Zamazal.

Podle něj Arcidiecézní charita Olomouc myslí na Ukrajinu také v případě mimořádné události. V minulosti tak Olomoučtí vyrazili na Ukrajinu třeba v době, kdy ji zasáhly ničivé povodně.

Arcidiecézní charita Olomouc také kdysi začínala. Tuší tak, s čím se potenciální ukrajinští partneři potýkají. „Kdysi tu byl jen stůl a jeden pracovník, kterému biskup řekl, ať založí Charitu. Začínalo se s dobrovolníky a nyní je Charita největším poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb v České republice,“ říká Martin Zamazal. Začátek je vždy těžký, je ale důležité nepolevit...

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Václav Kepřt získal ocenění za pomoc na Ukrajině. Podporuje tam s Charitou děti v nouzi

Lvov, Bortnyky, Olomouc – Ukrajina před patnácti lety. Země se potýká s dětským bezdomovectvím. Komunita Miles Jesu zakládá ve vesnici Bortnyky dětský domov pro třicet chlapců. Tehdy tam přichází na zázkok Ruslan Markiv. Ze zázkoku se však stane jeho životní poslání a jemu se podaří dát zraněným chlapcům novou rodinu a tím i budoucnost. V pondělí 2. prosince obdržel ocenění od vedení Lvovské oblastní státní administrace (LODA). Spolu s ním i ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepřt. Charita totiž dlouhá léta domov podporuje. Pomáhá také dětem v nouzi a potřebným v jiných místech Lvovské oblasti.

Vedoucího dětského domova Ruslana Markiva a ředitele Arcidiecézní charity Olomouc Václava Kepřta přivítali představitelé LODA v ukrajinském Lvově. Předali jim také ocenění a poděkovali: „Pomáhat v sociální oblasti je to nejtěžší. Děkujeme za práci, kterou na Ukrajině odvádíte, a budeme vděční, pokud bude naše spolupráce pokračovat a ještě se rozvine,“ sdělil zástupce vedoucího LODA Taras Hreň. Podle něj Ukrajina prožívá těžké časy. Kromě dětí a rodin v nouzi potřebují pomoc i muži z ATO, kteří se vrátili z bojů anebo stále ještě válčí na východě Ukrajiny. Mnozí prožili trauma a potřebují pomoc psychologů či psychiatrů. Potýkají se se závislostí na alkoholu a jiných drogách, trpí i jejich rodiny. Arcidiecézní charita Olomouc organizovala výcvik ukrajinských psychologů, aby uměli zvládat situace posttraumatického syndromu. Je dále otevřena spolupráci, výměně zkušeností. Zaměřuje se však zejména na děti v nouzi. A také za to byl její ředitel nyní oceněn. „Za těch 15 let, co na Ukrajině působíme, je to pro mě osobní záležitostí, mé srdce je už navždy spojené s Ukrajinou. Pomáhají zde ale především naši partneři, které my podporujeme. Naším dlouhodobým cílem je přispívat k rozvoji občanské společnosti,“ vyjádřil se k ocenění Václav Kepřt a potvrdil, že se Charita o své zkušenosti ráda podělí, přivítá v České republice i ukrajinské od-

borníky na stázech. Další oceněný Ruslan Markiv vede už dlouhá léta dětský domov pro chlapce v Bortnykách. Charita jej podpořila zejména v jeho začátcích, v roce 2014. „Mámu a tátu v dětském domově nikdo nenahradí, v Bortnykách se to ale daří možná i z 90 %, a to je obdivuhodné,“ chválí Václav Kepřt. Ruslan Markiv denně pracuje s dětmi, které se ocitly ve složité situaci a potřebují péči. „Naše středisko pro chlapce a dívčí středisko v Birkách byly prvními domy pro děti rodinného typu. Předtím existovaly jen státní velké internáty. Neměli jsme žádné zkušenosti, a pak jsme poznali Václava. Pozval mě do České republiky, abych viděl, jak to funguje v menších soukromých domovech. Dozvěděl jsem se, jak se reorganizovala střediska z velkých na menší a naopak. To byla pro mě velká zkušenost. V Bortnykách nyní máme co ukázat, je to příklad naší úspěšné spolupráce,“ řekl Ruslan Markiv s tím, že olomoucká arcidiecézní Charita domovu pomáhá dosud.

Domov v Bortnykách tehdy a teď

V domově v Bortnykách přebývá 30 chlapců. Mnozí z těch, kteří už dospěli a studují nebo mají zaměstnání, se sem vrací ve svátky nebo o víkendech. Mají zde svůj domov. Začátky ale byly těžké. „V jediném domku, v přízemí, byly natěsnané ubytování, jídelna, kuchyně, sprchy a toalety, škola, kaplička... Chlapci spali namačkání v malých místnostech. V kuchyni o velikosti 2,5x5 metrů se vařilo pro třicet lidí a zvířata z hospodářství. V oknech byly kusy skelné vaty jako izolace, aby dovnitř tolik netáhl,“ vzpomíná ředitel Charity Václav Kepřt. Přes to všechno viděl, že v domově to s dětmi myslí dobře a věřil, že se bude dál rozvíjet. A pod vedením Ruslana Markiva se tak stalo. Domov se loni právně osamostatnil. Domov v Bortnykách se blíží rodině. „Chlapci tu mají svobodu, mohou kdykoliv vyrazit do vesnice, do domova také přichází spousta návštěv, mají zde formaci, učí se anglicky, některým pomáhá i psycholog, a také hodně pracují,“ popisuje Václav Kepřt s tím, že chlapci se starají o hospodářství, pěstují brambory,

vyrábějí mošt, mají včelařství, chovají domácí zvířata. Pomáhají v kuchyni kuchaře a vychovatelům s úklidem. Domov prospívá z vlastní práce a darů.

Aktuálně stojí v areálu budova s kuchyní, jídelnou a ubytováním i kaplí. Domek, kde dřív domov sídlil, je přestavěn na školu se zázemím pro dobrovolníky. Budovy obklopuje velká zahrada. Nyní Ruslan Markiv s chlapci a dalšími pomocníky připravují borůvková pole. Díky nim se v budoucnu snad stanou finančně soběstačnými.

V ukrajinských domovech přebývají děti s traumaty (některé přišly o rodiče, jiné byly týrané nebo zneužívané). Malý domov, jako jsou Bortnyky, je chlapcům útočištěm, na rozdíl od státních zařízení, kde dosud přebývá 300-400 dětí. „Tam není možné uspokojit emocionální potřeby tolika dětí, kterým chybí i sociální dovednosti. Nedokáží se postarat o jídlo, uvařit, nakoupit, nedokáží se domluvit

s druhými. Také tam vládne restriktivní režim. V Bortnykách je to jiné, chlapci se o sebe umí postarat - studují, pracují anebo obojí. Také mají holky, jeden z nich se už bude i ženit. Jsou úspěšní v životě a to je velmi důležité,“ srovnává Václav Kepřt.

Stopa Charity v dětském domově

Arcidiecézní charita Olomouc podporuje domov v Bortnykách od roku 2004. Pomohla se stavbou školy, hřiště, zařídila moštárnu, zakoupila traktor a zemědělskou techniku na obhospodařování polí... Každý rok chlapcům rozdává i vánoční balíčky, které připravily některé české Charity a čeští dárci (jednotlivci, celé rodiny, firmy, spolužáci). Velkou pomocí je také Studentský fond.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Pavel Langer, ACHO

Pohádkové království ve Vrbně korunovaly dárky pro Ukrajinu

Vrbno pod Pradědem – Vánoční království potěšilo v sobotu 7. prosince obyvatele Vrbna pod Pradědem. Ti svou radost posílají dál. Až na Ukrajinu. Jejich dary - panenky, míče, deskové hry, výtvarné potřeby, sešity, boty a další krásné dárky předá Arcidiecézní charita Olomouc dětem z rodin v nouzi a dětských domovů. Sběrku dárků uspořádal Spolek přátel Vrbenska.

Náměstí u kostela sv. Michala ovládla o prosincové sobotě sváteční atmosféra. Prostor zaplněný stánky s vůní nejrůznějších dobrot a punče je vstupní branou do Vánočního království. Ve zdejší škole je vytvořil Spolek přátel Vrbenska, ten letos slaví 15 let. „O Vánočním království jsem snil několik let, letos se povedlo je uskutečnit poprvé,“ zve dovnitř návštěvu z Arcidiecézní charity Olomouc předseda spolku Karel Michalus.

Hurá do pohádky!

Kolem pobíhají skřítkové, andělé, elfové, čerti, Ivan s ruskými krasavicemi a další pohádkové bytosti. „My pomáháme u Vánoční pošty, kde mohou děti odesílat přání Ježíškovi. Pomáhat nás baví, máme z toho pak dobrý pocit,“ hlásí elfky Nela a Julie s andílkem Luckou. V království září i nebe nad Vrbnem, kde mohou lidé připnout svou vlastní hvězdu, visí tu spousta oříšků, které v sobě ukrývají štěstí, maluje se na obličej a soutěží o nejkrásnější adventní věnec, lidé si zkoušejí i stará řemesla.

Nechybí stoly plné vánočních ozdob na stromeček, nejrůznějších dekorací, adventních věnců, polštářků i oblečení z šicí dílny. To vše vytvořily děti s mentálním handicapem z vrbenské Základní školy a dětského domova. „Paní učitelky vždy udělají šablonu nebo návrh, ukáží dětem, jak na to a ty se potom pustí do tvoření.

Všechny tyto výrobky jsou jejich práce,“ říká metodička Monika Poláková.

Kousek štěstí i pro ukrajinské děti

Někteří lidé přinášejí do Vánočního království další a další dárky. Jsou určeny ukrajinským dětem v nouzi. „V osmdesátých letech jsem proplul z Oděsy do Kyjeva lodí a byla to jedna z nejpěknějších dovolených. Potkal jsem tam úžasné lidi. Sleduji vývoj ve světě a jsem nešťastný, když se děje něco špatného, a tak jsem si říkal, co udělat pro Ukrajinu? Pátral jsem na internetu a našel si Arcidiecézní charitu Olomouc,“ popisuje Karel Michalus. Do sbírky se zapojilo ještě týden před uskutečněním Vánočního království na čtyřicet rodin. „Například tři sourozenci ponoukli rodiče, že nechtějí letos dárky od Mikuláše, ale chtějí naopak

obdarovat děti na Ukrajině. Dárky přinesla i rodina, která sama potřebuje pomoc. Zapojilo se i Město Vrbno, školy. Všichni to dělali od srdce," pokračuje Karel Michalus.

A večer Vrbenští připravují Charitě další překvapení. Stánkaři se rozhodli poplatek městu darovat právě na podporu ukrajinských dětí. Částka čítá 1 890 korun. Dary převzala koordinátorka projektů na Ukrajině Khrystyna Novodvorska. „Dárčky rozdáme v Lopatyně a Kolomyji dětem, jejichž rodiny se ocitly v nouzi, některé z nich přišly ještě o jednoho z rodičů. Dále dárky potě-

ší chlapce z dětského domova v Bortnykách. Děkuje vám za to, že myslíte na druhé, že se jim snažíte udělat radost," oceňuje dobrou vůli Vrbenských Khrystyna Novodvorska. Arcidiecézní charita Olomouc začala na Ukrajině pomáhat krátce po roce 1990 a pomáhá tam potřebným dosud. Často tak činí i s pomocí dárců z celé České republiky.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Na Ukrajinu vyrazila víc než tuna vánočních balíčků. Jsou pro chudé děti

Olomouc, Ukrajina – Co znamenají vánoční balíčky pro ukrajinské děti? Rodinu malého Sergije stmelují, třeba při modelování figurek. Rodina Vlada se rozpadla kvůli ozbrojenému konfliktu na východě země, ale zapomněl na starosti, když rozbalil s ostatními dárčky dres Manchester United. Je totiž nadějným fotbalistou. Letos udělají balíčky radost téměř 400 dětem z rodin v nouzi a dětských domovů. Dárky nakládali pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc a jejich pomocníci v pátek 13. prosince dopoledne.

Akci Vánoční balíček vyhlásila Arcidiecézní charita Olomouc letos pojedenaťte. Dárky připravili lidé z celé České republiky, jsou mezi nimi jednotlivci, celé rodiny, třídy a firmy a některé Charity. Zásilka váží více než tunu. „Pro děti a jejich rodiny představuje balíček výraznou materiální pomoc, díky které ušetří peníze na jídlo nebo na poplatky za energie či nájem. Pro ty děti, které nežijí se svými rodiči, je balíček symbolickým gestem, že v jiné části světa existuje někdo, kdo na ně myslí," říká koordinátorka projektu Khrystyna Novodvorska. Podle ní jde o děti, jejichž rodiny se ocitly v materiální nouzi, ně-

kteří navíc přišly o jednoho z rodičů, další přebývají v dětských domovech. Dárky Charitáci předají dětem osobně v první půlce ledna v Bortnykách, Lopatyně, Kolomyji a Ternopilu. Tyto konkrétní děti si dárci mohli zvolit přes databázi Charity, kde se dozvěděli, kolik mají let, jakou velikost oblečení a obuvi apod. V databázi letos bylo 381 potřebných dětí. Dárky jich ale dostane ještě víc. „Obdrželi jsme spoustu krásných dárčků od lidí z Vrbna pod Pradědem. Sbírkou tam uspořádal Spolek přátel Vrbenska. Můžeme tak potěšit víc dětí, a to v dětských domovech v Bortnykách a Kolomyji. Potom ještě další děti v Lopatyně," dodává Khrystyna Novodvorska.

Na Ukrajinu putují obvykle školní potřeby, oblečení, boty, kosmetika, nejrůznější hračky, deskové hry, míče...

Lidé dobré vůle mohou akci podpořit i finančně, a to prostřednictvím účtu **4030207/0100**. Přispějí tak na dopravu vánočních balíčků do cíle. DĚKUJEME...

Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Pavel Langer, ACHO

